

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Uusiutuvien energialähteiden edistäminen”

(2008/C 325/03)

ALUEIDEN KOMITEA

- toivoo, että tukijärjestelmät ovat kaiken kokoisten uusiutuvan energian tuottajien ulottuvilla, pienet laitokset mukaan luettuina, ja katsoo, että koska uusiutuvia energialähteitä tuetaan, fossiilisten polttoaineiden sekä ydinvoiman tuotannolle ja käytölle tarjottavat tuet tulisi johdonmukaisuuden vuoksi vähitellen lakkauttaa (poikkeuksena fossiilisia polttoaineita käyttävien sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitosten mahdollinen tukeminen julkisen kaukolämpöhuollon yhteydessä). Poikkeuksena on pidettävä myös tapauksia, joissa hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin avulla vähennetään fossiilisten polttoaineiden käytöstä aiheutuvia hiilidioksidipäästöjä.
- suosittelee huolehtimaan mahdollisimman hyvästä koordinoinnista alan tärkeimpien eurooppalaisten säädösten välillä. Näitä ovat direktiivi rakennusten energiatehokkuudesta, direktiivi energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista, energiamarkkinoiden vapauttamista koskeva kolmas paketti sekä energiaa ja ilmastoa koskevan paketin eri osiot ja niistä erityisesti uusiutuvia energialähteitä koskeva direktiivi.
- kehottaa komissiota muuttamaan 4 artiklaa niin, että siinä veloitetaan ottamaan paikallis- ja alueviranomaiset mukaan kansallisten toimintasuunnitelmien laadintaan, sekä ottamaan tämän tekijän asianmukaisesti huomioon kansallisia toimintasuunnitelmia arvioidessaan.
- toteaa, että 10 prosentin tavoitteen asettaminen liikenteen biopolttoaineille ei aikaansaa tavoiteltua positiivista vaikutusta muutoin kuin siinä tapauksessa, että biopolttoaine tuotetaan sellaisista raaka-aineista, joiden hyödyntäminen ei järkytä ympäristön luonnollista tasapainoa, ei vaaranna elintarvikehuoltoa eikä horjuta markkinoiden taloudellista ja yhteiskunnan sosiaalista tasapainoa.

Esittelijä: Paula BAKER (UK, ALDE), Basingstoken ja Deanan kaupunginvaltuuston jäsen

Viiteasiakirja

Ehdotus: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä

(KOM(2008) 19 lopullinen)

I. POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

Yleistä

1. pitää direktiiviä uusiutuvista energialähteistä tervetulleena, sillä se katsoo, että uusiutuviin energialähteisiin perustuvalla energiantuotannolla voidaan vähentää kasvihuonekaasupäästöjä, parantaa energiansaannin varmuutta, edistää teknologian kehittämistä, lisätä työllisyysmahdollisuuksia sekä edistää osaltaan aluekehitystä.
2. korostaa, että direktiivin tavoitteiden saavuttamisen kannalta on ratkaisevan tärkeää, että alue- ja paikallisviranomaiset luovat strategisen liittoutuman alhaalta ylöspäin suunnattuvan lähestymistavan omaksumiseksi uusiutuvien energialähteiden hyödyntämisessä.
3. kiirehtii lainsäädännöllisiä puitteita, joilla varmistetaan investointipäätösten edellyttämä pitkän aikavälin vakaus, jotta nykyisin saatavilla olevia monenlaisia eri tekniikoita hyödyntävistä innovatiivisista hankkeista uusiutuvien energialähteiden alalla voisi tulla kilpailukykyisiä tavanomaisiin teknologioihin nähden.
4. on tyytyväinen, että uusiutuville energialähteille on asetettu sitovat tavoitteet. Komitea painottaa kuitenkin sitä, että pikaisen täytäntöönpanon ja lopullisten tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi myös ehdotetun direktiivin liitteessä I olevassa B kohdassa määriteltyjen välitavoitteiden tulisi olla sitovia. Komitea kehottaa lisäksi paikallis- ja alueviranomaisia osallistumaan keskusteluihin jäsenvaltioiden kanssa kansallisia toimintasuunnitelmia laadittaessa varmistaakseen, että välitavoitteet otetaan niissä asianmukaisesti huomioon ja että niissä määriteltyihin paikallistasolla käyttöön otettavat toimintavälineet.
5. kannattaa ehdottomasti komission ehdotusta siitä, että jäsenvaltiot kehittäisivät sähköverkkoinfrastruktuuria niin, että siinä otetaan huomioon uusiutuvista energialähteistä tuotettu sähkö ja annetaan sille ensisijainen pääsy verkkoon. Komitea kuitenkin painottaa, että verkkoon pääsyn hinnan, joka perustuu joko syöttötariffiin tai johonkin muuhun kriteeriin, on oltava oikeudenmukainen ja kilpailukykyinen.
6. painottaa niin ikään verkkoinfrastruktuurin merkitystä uusiutuvista energialähteistä tuotetulle kaasulle ja lämmölle sekä hukkalämmölle ja toteaa, että näin tuotetulle energialle on annettava pääsy kulloiseenkin verkkoinfrastruktuuriin kohtuullisin ehdoin.
7. katsoo, että siirtoverkko-operaattoreiden olisi ryhdyttävä asianmukaisesti sopeuttamistoimenpiteisiin, jotta voidaan varmistaa uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön pääsy verkkoon. Niiden olisi myös vastattava tästä aiheutuvista kustannuksista, eikä kustannuksia tulisi siirtää kaikkien energiankuluttajien maksettaviksi.
8. kannattaa Euroopan komissiota sen kehottaessa jäsenvaltio-, alue- ja paikallistason viranomaisia tukemaan politiik-

koja, joilla edistetään matalaenergia- ja passiivitalojen rakentamista. Vaikka kyseiset politiikat edellyttävät erillistä käsittelyä, ne ovat välttämättömiä, tärkeitä ja olennaisia uusiutuvista energialähteistä annettavan direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi. Komitea suosittaa, että ehdotettuun uusiutuvista energialähteistä annettavaan direktiiviin sisältyvät asiaa koskevat säännökset otetaan asianmukaisesti huomioon rakennusten energiatehokkuusdirektiivin seuraavan tarkistuksen yhteydessä. Komitea suosittelee yleisesti ottaen huolehtimaan mahdollisimman hyvästä koordinoinnista alan tärkeimpien eurooppalaisten säädösten välillä. Näitä ovat direktiivi rakennusten energiatehokkuudesta, direktiivi energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista, energiamarkkinoiden vapauttamista koskeva kolmas paketti sekä energiaa ja ilmastoa koskevan paketin eri osiot ja niistä erityisesti uusiutuvia energialähteitä koskeva direktiivi. Uusiutuvista energialähteistä annettavan direktiivin voimaan saattamiseen on kiinnitettävä runsaasti huomiota nimenomaan sitovien maakohtaisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Paikallis- ja alueviranomaisten rooli

9. katsoo, että paikallis- ja alueviranomaisilla on asiaan liittyvää kokemusta ja tarvittavaa asiantuntemusta vaikuttaa energianinfrastruktuuriin ja -politiikkoihin alueillaan. Useat Euroopan alueet ovat jo osoittaneet sitoutuneensa poliittisesti uusiutuvien energialähteiden edistämiseen alueillaan, asettaneet alaa koskevat konkreettiset tavoitteet ja pyrkivät aktiivisesti saavuttamaan ne. Ne vaikuttavat jo energianinfrastruktuuriin ja -politiikkoihin osallistuuksaan aluesuunnitteluun ja aluekehitykseen sekä vaikuttaessaan yksittäisten kansalaisten toimiin ja monissa tapauksissa ne ovat edistäneet uusiutuvien energialähteiden (aurinko, maalämpö, biomassa, vesi ja tuuli) innovatiivisia sovelluksia rakennuksissa, liikenteessä ja muilla aloilla.
10. toteaa, että siirtyminen uusiutumattomista energialähteistä uusiutuviin energialähteisiin merkitsee, että suhteellisen pienimuotoinen paikallinen energiantuotanto lisääntyy, mikä myös vähentää sähkönsiirrosta pitkällä välimatkoilla aiheutuvaa hävikkiä. Tämä koskee kaikkia paikallis- ja alueviranomaisia ja vaikuttaa niiden toimiin.
11. toteaa, että toimiin, joiden avulla alue- ja paikallisviranomaiset voivat edistää direktiivin tavoitteita, kuuluvat muun muassa seuraavat:
 - aluesuunnittelu (antamalla suunnittelua ja kehittämistä koskevia selkeitä määräyksiä sekä sääntelijän että kannustajan roolissa)
 - julkisen maan ja omaisuuden hallinta ja hallinnointi (katuvalaistus, asuminen, liikenne sekä julkiset ja toimistorakennukset, sidonnaisajoneuvot)
 - kestävien liikennepalveluiden tarjoaminen ja vaihtoehtoisten liikennemuotojen määrittelyminen (esimerkiksi vuokrattavat polkupyörät ja sähköautot)

- kaukolämpö- ja kaukokylmäverkon tarjoaminen yksityisasuntoihin ja merkittäviin julkisiin rakennuksiin (uimahallit, koulut, kunnan tai alueen julkiset tilat jne.)
 - aluekehitys
 - toimenpiteet uusiutuvien energialähteiden alalla toimivien yritysten avustamiseksi, tuet ja luotonsaanti mukaan luetuina
 - tuet ja luotonsaannin helpottaminen yksityistalouksille, julkisille elimille ja yrityksille uusiutuvien energiamuotojen käyttöönottamiseksi
 - viestintä kansalaisten kanssa
 - tietojen ja koulutuksen tarjoaminen (kansalaisille, rakentajille, laitteiden asentajille ja korjaajille sekä pk-yrityksille tukimahdollisuuksista)
 - etenkin energiansäästöä, energiatehokkuutta ja uusiutuvia energialähteitä koskevan energia-alan tutkimuksen, kehityksen ja teknologisen innovoinnin edistäminen.
12. kehottaa komissiota torjumaan paine vaatia kutakin jäsenvaltiota perustamaan yksi keskitetty hallintoelin käsittelemään uusiutuvaa energiaa käyttävien uusien tuotantolaitosten lupahakemukset sekä niitä koskevat tukiasiat.
13. suhtautuu varauksella siihen, että julkisiin rakennuksiin sovelletaan takautuvasti ylimääräisiä energiastandardeja.
14. palauttaa edelleen mieliin energiatehokkuutta koskevista kansallisista toimintasuunnitelmista saadut kokemukset ja kehottaa komissiota myöntämään kaikki mahdolliset resurssit (myös henkilöresurssit) sekä ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin (myös ryhtyminen oikeustoimiin ja turvautuminen taloudellisten seuraamusten langettamiseen) sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot toimittavat asetetussa määräajassa laadukkaat kansalliset toimintasuunnitelmat, joiden avulla voidaan saavuttaa direktiivissä asetetut tavoitteet.
15. huomauttaa, että lisäksi paikallis- ja alueviranomaiset valvovat huomattavia määrärahoja, jotka on tarkoitettu energiaa kuluttavien tuotteiden ja palveluiden julkisiin hankintoihin. Komitea korostaa, että käynnistettäessä siirtymäprosessia kohti Eurooppaa, jossa uusiutuvilla energialähteillä on nykyistä huomattavasti keskeisempi asema, on vahvistettava paikallis- ja alueviranomaisten merkittävää roolia määrittelyssä, innovoinnissa ja neuvotteluissa uusiutuvan energia-alan kanssa.
16. toteaa, että paikallis- ja alueviranomaisten toimet energian kokonaiskysynnän vähentämiseksi energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden avulla edistävät osaltaan merkittäväällä tavalla uusiutuvista energialähteistä annettavan direktiivin tavoitteiden saavuttamista.

Kansalliset toimintasuunnitelmat

17. katsoo, että monet kansallisiin toimintasuunnitelmiin sisällytettävistä toimista tulevat paikallis- ja alueviranomaisten toteutettaviksi (ks. esimerkiksi 12 artikla). Paikallis- ja alueviranomaiset ovat jo toteuttaneet mittavia toimia, ja tätä kokemusta olisi hyödynnettävä täysimääräisesti kansallisten toimintasuunnitelmien laadinnassa, täytäntöönpanossa ja seurannassa.
18. kehottaa siksi komissiota muuttamaan 4 artiklaa niin, että siinä veloitetaan ottamaan paikallis- ja alueviranomaiset

mukaan kansallisten toimintasuunnitelmien laadintaan, sekä ottamaan tämän tekijän asianmukaisesti huomioon kansallisia toimintasuunnitelmia arvioidessaan.

19. palauttaa mieliin energiatehokkuutta koskevista kansallisista toimintasuunnitelmista saadut kokemukset ja kehottaa komissiota julkaisemaan ajoissa suuntaaviivat kansallisten toimintasuunnitelmien laatimiseksi, toimintasuunnitelmamalli mukaan lukien. Alue- ja paikallisviranomaisten osallistuminen kansallisten toimintasuunnitelmien valmisteluun on selkeästi yksi valmisteluprosessin tärkeimpiä näkökohtia kaikissa malleissa, yleissuunnitelmissa tai muissa Euroopan komission julkaisemissa, kansallisia toimintasuunnitelmia koskevissa muunlaisissa suosituksissa.

Tukitoimenpiteet

20. kehottaa komissiota ryhtymään toimenpiteisiin kannustukseen hyödyntämään uusiutuvan energian tukijärjestelmiä, joista voidaan mainita rakennerahastot, mahdollisuus saada Euroopan investointipankin lainoja, kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelmaan (CIP) liittyvä Euroopan älykäs energiahuolto -ohjelma, erilaiset seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman alaiset ohjelmat ja aloitteet sekä komission tiedonannossa aiheesta "Euroopan strateginen energiateknologiasuunnitelma" (KOM(2007) 723 lopullinen) esittämät suunnitelmat.

21. toivoo, että tukijärjestelmät ovat kaiken kokoisten uusiutuvan energian tuottajien ulottuvilla, pienet laitokset mukaan luettuina, ja katsoo, että koska uusiutuvia energialähteitä tuetaan, fossiilisten polttoaineiden sekä ydinvoiman tuotannolle ja käytölle tarjottavat tuet tulisi johdonmukaisuuden vuoksi vähitellen lakkauttaa (poikkeuksena fossiilisia polttoaineita käyttävien sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitosten mahdollinen tukeminen julkisen kaukolämpöhuollon yhteydessä). Poikkeuksena on pidettävä myös tapauksia, joissa hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin avulla vähennetään fossiilisten polttoaineiden käytöstä aiheutuvia hiilidioksidipäästöjä.

22. toivoo, että komissio myöntää esimerkiksi tuulesta, aalloista, vuorovedestä ja merivirroista saatavan puhtaan ja uusiutuvan merienergian merkityksen ja huolehtii siitä, että riittävästi tukea on saatavilla kyseisen energian hyödyntämiseen tähtäävän tutkimuksen ja kehityksen kannustamiseksi. Komitea muistuttaa, että kansalliset ja alueelliset tukiohjelmat, jotka tarjoavat kansalliseen, alueelliseen ja paikalliseen tilanteeseen soveltuvia ratkaisuja, ovat osoittautuneet tehokkaiksi uusiutuvien energialähteiden edistämässä. Vaikka on toivottavaa, että unionin tasolta saadaan lisätukea, kansallisten ja alueellisten tukiohjelmien tulee olla edelleenkin pääasiallisia edistämismalleja. Tukiohjelmien ehtojen ja edellytysten kaikenlaista unionitason standardointia on vältettävä.

Alkuperätakuu

23. panee merkille, että komission ehdotus EU:n laajuisen alkuperätakuujärjestelmän käyttöönottamiseksi, jotta taattaisiin uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sekä lämmitys- ja jäädytysenergian alkuperä, on sopusoinnussa maailmanlaajuisen ilmastomuutoksen rajoittamisesta laaditun alueiden komitean lausunnon⁽¹⁾ kanssa, jossa kehoitetaan ottamaan käyttöön "vihreän" energian sertifikaatti.

⁽¹⁾ CdR 110/2007 fin.

24. pitää alkuperätakuiden soveltamista kauppaan ja kirjanpitoon liian monimutkaisena ja ehdottaa, että komissio miettisi sitä uudelleen ja selkiyttäisi sitä, jotta voitaisiin varmistaa entistä paremmin järjestelmän avoimuus ja oikeusvarmuus. Komitea ehdottaa myös, että komissio varmistaisi samalla, ettei alkuperätakuiden vaihto- ja kauppajärjestelmä vaaranna kansallisten ja alueellisten tukiohjelmien täytäntöönpanoa ja tehoa, sekä harkitsi erillistä sertifikaattia vapaaehtoiseen kauppaan.

25. katsoo, että mikrotuotannon aikaansaama panos on otettava huomioon, jotta kyseinen osatekijä saisi kunkin jäsenvaltion kokonaisenergiapaketissa asianmukaisen tunnustuksen ja tuen.

Tiedottaminen ja koulutus

26. toteaa, että energian tuottaminen, jakelu ja kulutus muuttuvat nopeasti, ja katsoo, että muutoksen nopeus kiihtyy tulevina vuosina. Siksi tietoa ja koulutusta on tarjottava laajalti, jotta energiatuotteiden tuottajilla, asentajilla ja kuluttajilla olisi asianmukainen käsitys uusista teknologioista ja jotta muutokset tapahtuisivat tehokkaasti ja oikeudenmukaisesti.

27. kannattaa komission ehdotusta, jonka mukaan jäsenvaltiot huolehtivat asianmukaisten tiedottamis-, ohjeistus- ja akkreditointijärjestelyiden toteuttamisesta.

28. tähdentää, että paikallis- ja alueviranomaisilla on merkittävä rooli yleissivistävässä ja ammatillisessa koulutuksessa, ja yhä enemmän kansalaiset kääntyvät niiden puoleen täydentääkseen nykyisin saatavilla olevia tietoja. Paikallis- ja alueviranomaiset osallistuvat myös suoraan uusien rakennusten valvonnan ja normien suunnittelua koskevan ohjeistuksen täytäntöönpanoon. Siksi komitea kehottaa varmistamaan, että paikallis- ja alueviranomaiset osallistuvat täysipainoisesti tiedottamisen, valistamistomien, ohjeistuksen ja koulutusjärjestelyiden kehittämiseen ja toteuttamiseen.

Biopolttoaineet

29. toteaa, että paikallis- ja alueviranomaiset ovat edistäneet biopolttoaineiden käyttöä esimerkiksi huolehtimalla käytettyjen ruokaöljyjen keräämisestä, jotta niistä valmistettaisiin biopolttoainetta kunnan ajoneuvoissa käytettäväksi, sekä tuottamalla biokaasua viemäriletteestä tai muista biojätteistä edellä mainittuun tarkoitukseen. Lisäksi ne ovat valmistaneet paikallisesti hallinnoituista metsistä ja jätetuusta peräisin olevasta biomassasta puupellettejä, joita käytetään pääasiassa lämmitykseen mutta myös lämmön ja sähkön yhteistuotannon yhteydessä. Myös Euroopan eri alueilla käynnistettyjä toimia biopolttoaineverkostojen luomiseksi on vahvistettava. Kyseisillä rakenteilla on tarkoitus koordinoita biopolttoaineiden tuotantoa ja kulutusta alueellisella tasolla. Tämä voi edistää alueiden talouden kehitystä, mikäli biopolttoaineiden tuotanto on kestävää eli siinä otetaan huomioon kaikki talous-, ympäristö- ja sosiaalinelämäkohdat.

30. katsoo, että uusiutuvan energian käytölle liikenteessä asetettu 10 prosentin tavoite voidaan parhaiten saavuttaa lisäämällä uusiutuvista energialähteistä tuotetulla sähköllä kulkevien ajoneuvojen käyttöä.

31. katsoo, että jätteistä, sivutuotteista ja tähteistä valmistetuilla biopolttoaineilla on periaatteessa kaksi ilmastomuutokseen liittyvää etua, sillä ne vähentävät liikenteen päästöjä ja pienentävät jätevirran volyyymiä. Niiden hyödyntäminen merkitsee näin ollen biomassan muodostamien niukkojen resurssien taloudellista käyttöä. Kyseiset polttoaineet eivät myöskään kilpaile elintarviketuotannon kanssa.

32. toteaa, ettei biopolttoaineiden käytön lisääminen liikenteessä saa aikaan tavoiteltua positiivista vaikutusta muutoin kuin siinä tapauksessa, että biopolttoaine tuotetaan sellaisista raaka-aineista, joiden hyödyntäminen ei järkytä ympäristön luonnollista tasapainoa, ei vaaranna elintarviketuotantoa eikä horjuta markkinoiden taloudellista ja yhteiskunnan sosiaalista tasapainoa.

33. toteaa, että biopolttoaineiden liikennekäytöstä aiheutuvat, terveydelle haitallisten ilman epäpuhtauksien päästöt vaihtelevat lähteestä riippuen. Biopolttoaineiden käytöllä voidaan siten parantaa tai huonontaa ilman laatua. Paikallishallinnolla on keskeinen rooli asian hallitsemisessa.

34. kehottaa sen vuoksi tekemään kattavan tutkimuksen eri biopolttoaineiden pakoputkipäästöistä. Myös vaikutukset ilman laatuun on otettava kokonaisvaltaisesti huomioon kestävästä kehityksestä koskevien arvioiden ohessa.

35. kehottaa sisällyttämään kansallisiin toimintasuunnitelmiin, joiden laatimiseen paikallis- ja alueviranomaisien tulee osallistua, yksityiskohtaiset määräykset, joissa käsitellään biopolttoaineiden tuotannon raaka-aineita. Kansallisissa toimintasuunnitelmissä pitää ottaa huomioon kunkin jäsenvaltion luonnonvarojen ja maatalousresurssien ominaislaatu.

36. kehottaa tukemaan biopolttoaineita, joilla kasvihuonekaasupäästöjä voidaan vähentää merkittävästi ja mitattavissa olevalla tavalla.

37. panee merkille, että selluloosaa sisältävän biomassan ⁽²⁾ ja levän käyttö vaikuttaa vähemmän elintarviketalouteen ja rasittaa vähemmän viljelymaata edellyttäen, että levän käyttö on yhteensopiva muun meriin liittyvän toiminnan kanssa. Vaikka tuotantomenetelmät ovat vielä kehitteillä, kasvihuonekaasuja väitetään voitavan vähentää jopa 90 prosenttia ⁽³⁾. Ajoneuvojen polttoainetta voidaan lisäksi tuottaa jätteistä mädättämällä ne biokaasuksi, ja tuloksena on sama kasvihuonekaasupäästöjen pieneminen.

38. kehottaa Euroopan komissiota kehittämään edelleen ehdotetun direktiivin 15 artiklassa määritellyjä biopolttoaineiden ympäristökestävyysskriteerejä. Kriteerien pitäisi tuoda ratkaisu erityisesti seuraaviin kysymyksiin, jotka ovat keskeisiä biopolttoaineiden yleisen kestävyuden kannalta:

- tuotantopanokset (tehoviljely, jossa käytetään lannoitteita ja kemiallisia torjunta-aineita)
- veden säästäminen viljelyssä
- elintarviketuotantoon mahdollisesti käytettävän maa-alan käyttö.

⁽²⁾ Puu (esimerkiksi paju, hybridi poppeli ja eukalyptus), pitkät monivuotiset ruohot (esimerkiksi lännenhirssi (*Panicum virgatum*) ja elefantiruoho eli miscanthus), viljelykasvien tähteet ja orgaaninen yhdyskuntajäte.

⁽³⁾ *National Geographic*, lokakuu 2007, ja *Engineering & Technology*, toukokuu 2008.

Lisäksi komitea kehottaa edellä mainittujen alueellisten verkostojen esimerkin mukaisesti komissiota ottamaan asianmukaisesti huomioon alueellisten tuotanto- ja kulutusketjujen potentiaalin.

39. kehottaa arvioimaan biopolttoaineiden ympäristökestävyyttä perusteellisesti ottamalla huomioon teknologiset muutokset sekä muuttamaan kasvihuonekaasuissa tapahtuvaa vähimmäissästöä teknologian kehittymisen myötä.

40. katsoo, että ympäristökestävyyskriteereitä on sovellettava sekä EU:ssa että sen ulkopuolella valmistettuihin biopolttoaineisiin, jotta kansalaiset voivat luottaa ostopäätöksiinsä sekä heitä edustavien paikallisviranomaisten käyttöönottimiin järjestelmiin.

41. katsoo, että biopolttoaineita tulee valmistaa kestäväällä tavalla ja siten, että ilmastovaikutukset ovat mahdollisimman pienet. Jatkuvasti metsää kasvavien alojen puustoa ei saa missään tapauksessa hävittää sen vuoksi, että tehtäisiin tilaa energiakasveille, jotka itse asiassa sitovat vähemmän hiilidioksidia.

II. Muutosehdotukset

Muutosehdotus 1

3 artiklan 3 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
3. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus liikenteessä on vuonna 2020 vähintään 10 prosenttia liikenteen energian loppukulutuksesta kyseisessä jäsenvaltiossa. Laskettaessa energian kokonaiskulutusta ensimmäisen alakohdan tarkoituksiin ei oteta huomioon muita öljytuotteita kuin bensiini ja dieselöljy.	3. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus liikenteessä on vuonna 2020 vähintään 10 prosenttia liikenteen energian loppukulutuksesta kyseisessä jäsenvaltiossa. <u>Kyseinen energia saadaan tuottaa yksinomaan lähteistä, joiden hyödyntäminen ei horjuta ympäristön luonnollista tasapainoa eikä taloudellista tasapainoa eri jäsenvaltioiden markkinoilla.</u> Laskettaessa energian kokonaiskulutusta ensimmäisen alakohdan tarkoituksiin ei oteta huomioon muita öljytuotteita kuin bensiini ja dieselöljy

Perustelu

Merkittäviä kasvihuonekaasusästöjä synnyttävien biopolttoaineiden tuotantomenetelmät ovat vielä kehitteillä, ja tavoitteen asettaminen tässä vaiheessa on vaarassa vääristää maailmanlaajuisia elintarvikemarkkinoita.

Muutosehdotus 2

4 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
1. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava kansallinen toimintasuunnitelma. Kansallisessa toimintasuunnitelmassa määritellään jäsenvaltion tavoitteet uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuudelle liikenteessä, sähköntuotannossa sekä lämmityksessä ja jäähdytyksessä vuonna 2020, kuvataan tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet, kuten kansalliset suunnitelmat olemassa olevien biomassavarojen kehittämiseksi ja uusien biomassavarojen hyödyntämiseksi eri käyttötarkoituksiin, sekä kuvataan 12–17 artiklan vaatimusten täyttämiseksi toteutettavat toimenpiteet.	1. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava kansallinen toimintasuunnitelma paikallis- ja aluetasolla laadittujen ja alueellisten ja paikallisten alue- ja maankäyttö-politiikoiden kanssa yhteensovitetun energia-alan toimintasuunnitelmien perusteella. Jäsenvaltioiden tulee jo varhaisvaiheessa kuulla aktiivisesti paikallis- ja alueviranomaisia ja kutsua ne mukaan kansallisten toimintasuunnitelmien valmisteluun. Kansallisessa toimintasuunnitelmassa määritellään jäsenvaltion tavoitteet uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuudelle liikenteessä, sähköntuotannossa sekä lämmityksessä ja jäähdytyksessä vuonna 2020, kuvataan tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet, kuten sovellettavat ympäristöä säästävät julkiset hankinnat (<i>Green Public Procurement</i>) ja käyttöönotettavat ekologiset kriteerit, joilla edistetään uusiutuvien energialähteiden käyttöä julkishallintojen ostaessa energiapalveluita, sekä sovellettavat kansalliset suunnitelmat olemassa olevien biomassavarojen kehittämiseksi ja uusien biomassavarojen hyödyntämiseksi eri käyttötarkoituksiin, sekä kuvataan 12–17 artiklan vaatimusten täyttämiseksi toteutettavat toimenpiteet.

Perustelu

Koska monet kansallisiin toimintasuunnitelmiin sisällytettävistä toimista tulevat paikallis- ja alueviranomaisten toteutettaviksi, on tärkeää, että ne osallistuvat kansallisten toimintasuunnitelmien laadintaan.

EU:n 25 jäsenvaltiota ovat ympäristöteknologian toimintasuunnitelman (ETAP) yhteydessä hyväksyneet kansalliset toimintasuunnitelmat ympäristöä säästävien julkisten hankintojen osalta (*Green Public Procurement*) (Italia on hyväksynyt toimintasuunnitelman 11. huhtikuuta 2008 annetulla *decreto interministeriale* -säädöksellä). Ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja on sovellettava (uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävien) ekologisten kriteerien käyttöön ottamiseksi energiapalveluja koskeissa julkisissa hankinnoissa.

Ehdotetun direktiivin nykyisessä sanamuodossa viitataan vain rajoitetusti paikallis- ja alueviranomaisten myönteiseen rooliin (12 artiklan 1 kohdan a alakohta, 12 artiklan 3 kohta ja 12 artiklan 7 kohta). Vaikka komission päättelyn ilmeisenä tarkoituksena on asettaa etusijalle tavoitteen saavuttaminen rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuuksia valita tavoitteen saavuttamisen keinoja, muutosehdotus voi auttaa lisäämään paikallishallinnon näkyvyyttä ja sen toimivaltuuksien kunnioittamista sekä kannustamaan ratkaisevalla tavalla valtiollisia viranomaisia ottamaan kyseisen hallintotason aktiivisesti mukaan kansallisten toimintasuunnitelmiansa suunnitteluun ja toteuttamiseen.

Muutosehdotus 3

12 artiklan 3 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kun paikalliset ja alueelliset hallintoelimet kaavoittavat, suunnittelevat, rakentavat tai kunnostavat teollisuus- ja asuinalueita, ne harkitsevat sellaisten laitteistojen ja järjestelmien rakentamista, joita tarvitaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan lämmitysenergian, jäähdytysenergian ja sähkön sekä kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen käyttöön.	Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kun paikalliset ja alueelliset hallintoelimet kaavoittavat, suunnittelevat, rakentavat tai kunnostavat teollisuus-, kauppa-, toimisto- ja asuinalueita, ne harkitsevat sellaisten laitteistojen ja järjestelmien rakentamista, joita tarvitaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan lämmitysenergian, jäähdytysenergian ja sähkön sekä kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen käyttöön.

Muutosehdotus 4

13 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajille, rakentajille, asentajille, arkkitehdeille ja lämmitys-, jäähdytys- ja sähkölaitteiden ja -järjestelmien ja pelkkää biopolttoainetta tai paljon biopolttoainetta sisältäviä seoksia käyttämään pystyvien ajoneuvojen toimittajille tiedotetaan tukitoimenpiteistä.	1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajille, rakentajille, asentajille, arkkitehdeille ja lämmitys-, jäähdytys- ja sähkölaitteiden ja -järjestelmien ja pelkkää biopolttoainetta tai paljon biopolttoainetta sisältäviä seoksia käyttämään pystyvien ajoneuvojen toimittajille tiedotetaan paikallis- ja alueviranomaisten avulla tukitoimenpiteistä.

Perustelu

Paikallisviranomaisilla on oltava uusiutuvien energialähteiden käytön yleistämiseen tähtäävässä koulutus- ja tiedotustoimissa keskeinen rooli, jotta varmistetaan ohjelmassa asetettujen 20-20-20 tavoitteiden saavuttaminen.

Muutosehdotus 5

13 artiklan 4 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
4. Jäsenvaltioiden on laadittava suunnittelijoille ja arkkitehdeille ohjeistusta, että he pystyvät asianmukaisesti harkitsemaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian sekä kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen käyttöä, kun teollisuus- ja asuinalueita kaavoitetaan, suunnitellaan, rakennetaan ja kunnostetaan.	4. Jäsenvaltioiden on laadittava paikallis- ja alueviranomaisten avulla suunnittelijoille ja arkkitehdeille ohjeistusta, että he pystyvät asianmukaisesti harkitsemaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian sekä kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen käyttöä, kun teollisuus- ja asuinalueita kaavoitetaan, suunnitellaan, rakennetaan ja kunnostetaan.

Perustelu

Paikallisviranomaisilla on oltava uusiutuvien energialähteiden käytön yleistämiseen tähtäävässä koulutus- ja tiedotustoimissa keskeinen rooli, jotta varmistetaan ohjelmassa asetettujen 20-20-20 tavoitteiden saavuttaminen.

*Muutosehdotus 6***14 artiklan a kohta**

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
	<u>Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella toimivat siirto- ja jakeluverkko-operaattorit takaavat uusiutuvista energialähteistä tuotetulle kaasulle ja hukkalämmölle ensisijaisen pääsyn asianomaisiin verkkoihinsa kohtuullisin ehdoin sanotun kuitenkin rajoittamatta verkon ylläpitoa ja turvallisuutta.</u>

Perustelu

Uusiutuvista energialähteistä tuotetulle kaasulle (biokaasulle) ja lämmölle on annettava pitkällä aikavälillä pääsy niille tarkoitettuihin verkkoihin. Teollisista prosesseista, jätteenpoltosta ym. syntyvän hukkalämmön talteenotto on tehokas keino säästää primäärienergiaa.

Bryssel 8. lokakuuta 2008

Alueiden komitean
puheenjohtaja
Luc VAN DEN BRANDE